

НАРЕДБА № 2 ОТ 15 МАРТ 2007 Г. ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ, КОИТО ОБУЧАВАТ МЕДИАТОРИ; ЗА ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ОБУЧЕНИЕ НА МЕДИАТОРИ; ЗА РЕДА ЗА ВПИСВАНЕ, ОТПИСВАНЕ И ЗАЛИЧАВАНЕ НА МЕДИАТОРИ ОТ ЕДИННИЯ РЕГИСТЪР НА МЕДИАТОРИТЕ И ЗА ПРОЦЕДУРНИТЕ И ЕТИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА МЕДИАТОРА

Глава четвърта.

ПРОЦЕДУРНИ И ЕТИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА МЕДИАТОРА

Чл. 21. (1) За започване на процедура по медиация се подава предложение от едната или от двете страни по спора до медиатора, което съдържа:

1. имената на страните;
2. адрес, телефон, факс;
3. кратко описание на спора.

(2) Когато медиаторите са сдружени по смисъла на чл. 4, изр. 2 от Закона за медиацията, предложението се подава до сдружението.

Чл. 22. (1) Медиацията протича в рамките на една или повече срещи.

(2) Срещите се насрочват след съгласуване с всяка от страните в удобно за тях време.

Чл. 23. Медиаторът информира страните за същността на медиацията и за нейните последици в началото на първата среща.

Чл. 24. Медиаторът изисква от страните да изразят писмено или устно своето съгласие за участие, след като се убеди, че те са разбрали същността и последиците от медиацията.

Чл. 25. Медиаторът създава благоприятна обстановка за свободно общуване на страните по спора с цел те да подобрят отношенията си и да постигнат споразумение.

Чл. 26. Медиаторът осигурява условия споразумението между страните да се постигне по взаимно съгласие и с разбиране на договореностите в него.

Чл. 27. Медиаторът не може да дава правни съвети, а само подпомага страните да постигнат взаимно приемливо споразумение.

Чл. 28. Медиаторът уважава мнението на всяка от страните по спора и изисква уважение от тях.

Чл. 29. Медиаторът има право да прекрати медиацията, ако собствената му преценка и етика го навеждат на мисълта, че медиацията не протича по законен или етичен начин.

Чл. 30. Медиаторът приема да посредничи между страните по спора, при условие че може да запази своята безпристрастност. По време на процедурата той не следва да проявява предразсъдъци и пристрастия, основани на личните качества на страните, тяхното минало или представянето им в процедурата по медиация.

Чл. 31. При представянето си на страните медиаторът разкрива обстоятелствата, които могат да доведат до конфликт на интереси.

Чл. 32. Медиаторът пази тайна за обстоятелствата, фактите и документите, които са му станали известни в хода на процедурата по медиация.

Чл. 33. При прекратяване на функциите си медиаторът не е освободен от задължението си да пази тайна, свързана с дейността му като медиатор.

Чл. 34. (1) Медиаторът започва процедурата по медиация, след като страните приемат условията за заплащане на труда му.

(2) Медиаторът не може да определя под условие размера на възнаграждението си или да го обвързва с изхода от решаването на спора.

Чл. 35. Медиаторът популяризира дейността си по начин и със средства, които дават вярна представа за медиацията.